रो गोष्ठमात्रमते गोशालायां गामपरुर्तु सर्वत्र गरूति तहत् यदौषधयो रोगमप-रूर्तु देखमात्रमले तदा तन्वः शरीरस्य यत्किं च यत्किमपि रपः पापं शिरोच्य-यागुल्मातिसारादिद्रपं पापफलं यत्किंचिदस्ति तत्सर्वं प्राचुच्चवुः प्रच्यावयन्ति ना-शयित च्यु गतौ लुङि णिश्चिद्रसुभ्यः कर्तरि चङ् इति [पा॰ ३.१.४६.] चङ्प्रत्यये द्रपम् । रपो रिप्रमिति पापनामनी भवत इति यास्कः [निरु॰ ४.५१.] ॥ ६४ ॥

यदिमा वाजयंत्रक्मोषंधीर्क्स्तं श्र्याद्धे । म्रात्मा यक्तंस्य नश्यति पुरा जीवगृभी यथा (40.) ॥ ६५॥

यत् यदा इमा ग्रोषधीः वाजयन्यूजयन्मानयन्सन् ग्रहं हस्ते स्वकरे ग्राद्धे स्थापयामि तदैव यन्मस्य व्याधेरात्मा स्वर्यं पुरा भन्नाणात्प्रागेव नश्यति किं पुनर्भन्नणोनेति भावः । तत्र दृष्टालः जीवगृभो यथा जीवन्सन्नेव यो हिंसार्थं गृ-क्षिते ग्राधातस्थानं नीयते स जीवगृप् तस्य जीवगृभो वधात्प्रागेवातिविषादात् मृतोऽहिमिति मन्यमानस्य मनुष्यस्यात्मा यथा नश्यति नष्टप्रायो भवति तथौष-धौ हस्ते धृतायां व्याधेरात्मा नश्यतीत्यर्थः ॥ द्य ॥

यस्यैषधीः प्रसर्पथाङ्गमङ्गं पर्रूष्परुः । ततो यद्मं विबीधधऽउग्रो मध्यमशीरिव ॥ ६६॥

है ग्रोषधीः ग्रोषधयो यस्य रोगिणः ग्रङ्गमङ्गं प्रत्यङ्गं सर्वाण्यङ्गानि परुष्यरुः परुःशब्दः पर्ववचनः प्रतिपरुः सर्वाणि पर्वाणि प्रन्थीन्यूयं प्रसप्य प्रग्रह्य व्या-प्रुय ततोऽङ्गपर्वसमुदायात् यन्नं रोगं यूयं विवाधधे निवर्तयय व्याधिनाशं कुरु-धे । तत्र दष्टालः उग्रो मध्यमशीरिव मध्ये देक्षमध्ये भवं मध्यमं मर्नभागं प्रृणा-ति हिनस्ति मध्यमशीः प्रृ क्तिंसायां क्षिप् ऋत इद्वातोरिति [पा॰ ७.१.१००.] इ-दिशः उर्ण् रपर् इति [पा॰ १.१.५१.] रेफः मर्मघातक उग्र उत्कृष्टो वद्वगोधाङ्गित्राण उद्गणशस्त्रः न्वित्रयो यथा शत्रुं वाधते यदा उग्रो रुद्रो मध्यमेन त्रि-प्रूलमध्यभागेन प्रृणातीति मध्यमशीः यथा युगाले जगद्वाधते तद्वयूयमिप रोगिणो देक्ं प्रविष्टा व्याधि विवाधधऽइत्यर्थः ॥ द६॥

साकं यंदम प्रयंत चार्षण किकिदीविना ।